

Babiogórski Park Narodowy policzył jeleniowate

4 listopada 2023

Babiogórski Park Narodowy (BgPN) przeprowadził coroczną akcję liczenia ssaków jeleniowatych metodą tzw. pędzeń próbnych. Z danych wynika, że jest ich coraz więcej.

Jak wyjaśnił PAP zastępca dyrektora BPN Konrad Gonciarczyk, zwierzęta nie są liczone na obszarze całego parku, tylko metodycznie – liczy się je na stałych powierzchniach stanowiących 10 proc. całego badanego terenu. Tereny te reprezentują główne typy siedliskowe lasów babiogórskich. Następnie liczba ta jest mnożona przez współczynnik, co daje wynik dotyczący całego obszaru parku liczącego 3 tys. 400 hektarów. Podczas akcji na wyznaczonym terenie zaobserwowano 49 jeleni; pięć saren i 13 dzików.

„Ilość zwierzyny odnosimy do pojemności danego siedliska, które stanowi powierzchnię reprezentatywną dla skali całego obszaru parku. Są to buczyny, bory świerkowe – takie miejsca, które w parku stanowią miejsca skrajne. W różnych siedliskach jest różna dostępność pokarmowa. Wynik takiego liczenia to dla nas ważna informacja, według której przeliczamy populację jeleniowatych na powierzchnię całego parku. W ten sposób obliczamy faktyczną liczbę zwierząt bytującą na obszarze całego Parku Narodowego. Jeżeli na 1 tys. hektarów lasów wynik jest powyżej założonej wielkości, tak zwanej pojemności środowiskowej dla danego miejsca, to mówimy o przegęszczeniu. Z danych pozyskanych podczas ostatniego rachowania wynika, że mamy właśnie do czynienia z przegęszczeniem jeleniowatych, co dodatkowo przejawia się w tym, że mamy dość duże zniszczenia drzewostanów młodych, tak zwanych młodników, poprzez zgryzanie, spałowanie itp.” – wyjaśnił Gonciarczyk.

Zaznaczył on, że w wynikach jest mowa o rejonie bytowania danych gatunków, bo zwierzyna nie zna fizycznych granic i przemieszczają się swobodnie po całych Beskidach i dalej. „Metoda liczenia jeleniowatych metodą pędzeń próbnych na stałych powierzchniach polega na policzeniu zwierząt na określonych powierzchniach. Następnie zwierzęta są pędzone przez naganiaczy – osoby wypędzające zwierzęta z powierzchni od strony jednego z boków powierzchni, a obserwatorzy – osoby stojące na stanowiskach na pozostałych trzech bokach – liczą wszystkie zwierzęta opuszczające wyznaczony teren, z określeniem płci i wieku, i zapisują dane na karcie obserwacji” – wyjaśnił przyrodnik.

Przeprowadzona w ubiegłym tygodniu akcja liczenia zwierząt dotyczyła tylko ssaków jeleniowatych, ale pracownicy parku i tak odnotowują wszystkie zaobserwowane zwierzęta, które stanowią uzupełnienie bazy obserwacji. Babiogórski Park Narodowy prowadzi wiele różnych akcji dotyczących liczenia zwierząt, także dedykowanych różnym gatunkom. Bardzo ciekawą akcją jest wspólna akcja liczenia dużych drapieżników – wilka, rysia i niedźwiedzia przeprowadzana wspólnie ze słowacką Chronioną Krainą Rejonu Górna Orawa, Nadleśnictwem Sucha i Nadleśnictwem Nowy Targ.

„Dwa lata temu zaobserwowaliśmy gawrę w rezerwacie ściśłym od strony południowej szczytu Babiej Góry. Jeżeli chodzi o rysia, to obserwujemy jednego lub dwa osobniki przechodnio, bo te zwierzęta potrzebują do bytowania ogromnego areału. Na terenie parku stwierdzono występowanie jednej grupy rodzinnej wilków, której areał bytowania jest zarówno po południowych i północnych stokach Babiej Góry” – wyjaśnił Gonciarczyk.

W tegoroczną akcję liczenia zwierząt na Babiej Górze było zaangażowanych ponad sto osób, w tym szkoły średnie z Bielska-Białej, których uczniowie przyjechali na Babią Górę w ramach zajęć przyrodniczych. Byli to członkowie Szkolnego koła Polskiego Towarzystwa Turystycznego (PTT) przy Zespole Szkół Elektronicznych, Elektrycznych i Mechanicznych, Szkolnego Koła

PTT „Pionowy Świat” im. Wandy Rutkiewicz przy VIII Liceum Ogólnokształcącym, Zespole Szkół Medycznych i Ogólnokształcących. Udział w akcji wzięli także członkowie Oddziału PTT w Bielsku-Białej, wolontariuszom ze Studenckiego Koła Przyrodniczego przy Uniwersytecie Jagiellońskim i wolontariuszom Zurich Insurance Company Ltd. Kraków.

Babiogórski Park Narodowy powstał 1954 r., a jego obszar obejmuje rozległy szczyt i okolice najwyższej góry Beskidów – Babiej Góry. W 1977 r. teren ten uznany został przez UNESCO za światowy rezerwat biosfery.

Autorstwo: Szymon Bafia (PAP)

Źródło: NaukawPolsce.pl